

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **T. N. T** zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2021, č. j. MV-195818-4/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 11. 2021, č. j. 77 A 31/2021 - 62,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 11. 2021, č. j. 77 A 31/2021 - 62.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), výrokem I. rozhodnutí ze dne 23. 10. 2020, č. j. OAM-40263-32/DP-2019, zamítlo žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání a platnost povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužilo podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. g) téhož zákona, neboť žalobce neplnil v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu účel, pro který byl pobyt povolen. Výrokem II. tohoto rozhodnutí správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání a platnost povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužil podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

[2] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji shora uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností, jejíž součástí učinil rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje zejména tím, že na území České republiky pobývá již přes 12 let, je zde ekonomicky aktivní a materiální zabezpečení jeho života je závislé na jeho příjmech z podnikání na území České republiky. Stěžovatel kromě sebe materiálně zabezpečuje i další rodinné příslušníky, a to včetně dcery T. T. T. N., která

v současné době žije v Spolkové republice Německo a studuje zde na Frankfurtské univerzitě aplikované vědy; tuto skutečnost stěžovatel dokládá pobytovým průkazem dcery a průkazem studenta. Ač je stěžovatelova dcera zletilá, tak je na finanční pomoci svého otce závislá, neboť se studiem připravuje na své budoucí povolání; je tedy nezaopatřeným dítětem. Stěžovatel zdůrazňuje, že jeho dceru stálo velké úsilí dostat se na studia do Spolkové republiky Německo. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a tudíž nemožnost stěžovatele pokračovat na území České republiky v podnikání a v jejím zaopatřování, bude mít negativní dopad na její pobyt a studium ve Spolkové republice Německo.

[6] Stěžovatel dále uvádí, že za dobu svého pobytu na území České republiky si zde vytvořil široké sociální a ekonomické zázemí, je integrován do české společnosti a plně přivykl místnímu způsobu života. Socioekonomickým aspektům vietnamské společnosti naopak do značné míry odvykl a ve Vietnamské socialistické republice by stěží hledal podobnou práci té, kterou posledních 10 let vykonával; převládající složkou tamější ekonomiky je nadto spíše zemědělství, k němuž stěžovatel nemá vztah.

[7] Stěžovatel poukazuje i na to, že po celou dobu pobytu na území České republiky zde plnil všechny své povinnosti. Od 20. 5. 2020 podniká v oblasti pohostinství společně s dalšími osobami (s nimiž má uzavřenu smlouvu o sdružení) v bistru na adrese Truhlářská 737/2 ve Staré Roli. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by znamenalo faktickou likvidaci jeho dlouho budované živnosti založené na úzkém sepjetí se spolupracujícími obchodními partnery. Stěžovatel by utrpěl újmu v oblasti soukromého a rodinného života, neboť by přišel o zdroj své obživy i o síť sociálních vztahů, které si na území České republiky za 12 let svého života vybudoval.

[8] Podle stěžovatelova mínění by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti došlo též k nepřiměřenému zásahu do jeho práva na spravedlivý proces; v důsledku odebrání oprávnění setrvat na území České republiky by totiž nemohl uplatňovat svoje práva spojená se soudním řízením ve věci jeho kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovateli hrozí, že bude nucen opustit území České republiky ještě dříve, než o ní bude rozhodnuto, lze nepochybně spatřovat nepoměrně větší újmu na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nepřiznáním odkladného účinku by byl rovněž významně zasažen život a studium jeho dcery ve Spolkové republice Německo. Stěžovatel má za to, že v případě následného úspěchu kasační stížnosti by čelil faktickým i právním problémům s návratem s ohledem na nepředvídatelný vývoj přijímaných opatření regulujících přechod hranic cizinci i na zrušení mezinárodních letů z České republiky do Vietnamské socialistické republiky; případný úspěch kasační stížnosti by tak byl pouze formální. Stěžovatel by nadto i v případě úspěchu kasační stížnosti čelil odloučení od přátel a obchodních partnerů po nepředvídatelně dlouhou dobu. Podle stěžovatele z důvodu nemožnosti jeho případného návratu do České republiky v případě úspěchu kasační stížnosti hrozí jemu a členům jeho rodiny v souvislosti s nepřiznáním odkladného účinku daleko větší újma v oblasti jejich rodinného a soukromého života, než by tomu bylo za normálních okolností. Není rovněž jisté, jakým způsobem by v případě neudělení odkladného účinku stěžovatel z České republiky vycestoval s ohledem na aktuální zrušení komerčních letů z České republiky do Vietnamské socialistické republiky.

[9] Stěžovatel nakonec uzavírá, že s územím České republiky má spjat nejenom ekonomický a sociální život, ale především život rodinný. Nepřiznáním odkladného účinku by byly tyto rodinné vazby zpretrhány; to stěžovatel nepovažuje za přiměřené. Stěžovatel je přesvědčen o důvodnosti podané kasační stížnosti a věří, že jí bude vyhověno. Současně si není vědom toho, že by mohla vzniknout újma jiným osobám nebo by mohlo dojít k ohrožení (důležitého) veřejného zájmu.

pokračování

[10] Žalovaná se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[11] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 téhož zákona.

[12] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] Z četné judikatury Nejvyššího správního soudu lze dovodit, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv. Kasační stížnost je však mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí by proto měl být přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „*nepoměrně větší újmě*“. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tímto zákonným postupem je meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, nikoliv přiznání odkladného účinku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2013, č. j. 5 Afs 84/2012 - 31).

[14] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle výše uvedených ustanovení soudního řádu správního jsou splněny. Nelze totiž vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí bylo vykonáno a následně by stěžovatel byl nucen opustit území České republiky, měly negativní vliv na jeho ekonomické a sociální vazby, možnost materiálně zabezpečit sebe a své rodinné příslušníky (včetně jeho dcery) a na výkon jeho práva na spravedlivý proces v řízení o kasační stížnosti. Jedná se o závažnou a reálně hrozící újmu. Stěžovatel přitom neodkázal obecně pouze na své právo na spravedlivý proces (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38), ale rovněž předestřel i individuální okolnosti, které zakládají důvod pro vyhovění návrhu, jak výše uvedeno.

[15] Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, pro stěžovatele by to však znamenalo pobývat na území České republiky nelegálně a vystavit se riziku zákazu pobytu na území České republiky po určitou dobu, který je se sankcí správního vyhoštění pravidelně spojen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100). Ani tato skutečnost tedy není překážkou přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[16] Současně není kasačnímu soudu známo, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma třetím osobám, jelikož tomu žádné indicie nenasvědčují. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal existenci skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, který je zde požadavek, aby se na území České republiky nacházely pouze osoby, jež k tomu disponují příslušným oprávněním. Je tomu tak proto, že v případě přiznání kasační stížnosti odkladného účinku se pouze pozastavující

účinky napadeného rozsudku, a to toliko na omezeno dobu shodnou s délkou řízení o stěžovatelově kasační stížnosti.

[17] Kasační soud tudíž dovedl naplnění všech shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 téhož zákona, a proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. již citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 339/2019 - 38). Vzhledem k tomu, že i krajský soud přiznal žalobě stěžovatele odkladný účinek usnesením ze dne 9. 4. 2021, č. j. 77 A 31/2021 - 43, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek ve vztahu k vykonatelnosti napadeného rozhodnutí.

[18] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu